

[Eiler Jensen.]

i hele den Periode, da Fællesforbundet følte sig stærkt under den offentlige Støtte.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at det Hensyn, som den paagældende Arbejdsløshedskasse kan kræve af det offentlige, er taget gennem Tiden. Denne Arbejdsløshedskasse har faaet det Tilskud, der kan tilkomme den; hvis jeg ikke husker fejl, var der paa Finansloven for 1942—43 bevilget den 39 000 Kr., det almindelige sociale Forsorgstilskud, i en Periode, hvor mange var betrængt. Ogsaa den har nydt godt af denne administrative Tildeling, og det skal vi fra vor Side ikke sige noget som helst til. Men vi vil sige noget til, at man bryder de oprindelige Principper udelukkende for at støtte en Organisation af den Karakter, som jeg har beskrevet. Jeg vil henstille til den højtærede Arbejds- og Socialminister, til det kommende Udvalg og til det høje Ting, at man i høj Grad tager Hensyn til de Betragtninger, som er raadende blandt de fagligt organiserede Arbejdere. Gennemførelsen af en Lovbestemmelse som den, der er foreslået af den højtærede Socialminister, vil af de over 600 000 fagligt organiserede Arbejdere blive betragtet som et Spark til dem.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P.

Larsen): Jeg takker for den velvillige Behandling, som stort set er blevet dette lille Lovforslag til Del under Forhandlingen her i Dag, men jeg skal jo ikke nægte, at der er sagt adskilligt mere end det, som selve Lovforslaget tager Sigte paa. De anerkendende Ord, der har lydt om Lovforslagets Opbygning saavel som om de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, skal det være mig en Ære og Glæde at bringe videre til det Departement, som paa saa mange Maader gør et fortræffeligt Forarbejde, og som ikke altid faar den Anerkendelse, det fortjener.

Mellem alt det, der har lydt, synes jeg, jeg har savnet en Tak. Nu har vi lige hørt selveste Hr. Formanden for De samvirkende Fagforbund, og jeg savner en Tak fra det ærede Medlem. Der er vist ingen tidligere Arbejds- og Socialminister, der er gaaet saa haardt ind for den fulde prismæssige Regulering, som dette Lovforslag er Udtryk for, og det vilde jeg godt have haft lidt Anerkendelse for fra Formanden for De samvirkende Fagforbund; for der er vist ingen af mine Forgængere, der har stillet et Forslag saa godt udbygget som dette. Men jeg forstod, at Hr. Formanden var optaget af andre Emner og derfor havde

overset noget af det saglige i dette fortræffelige Forslag, men maaske var det den ærede Ordfører, der skulde bringe denne Tak. Jeg nævner det kun, fordi jeg tror, vi her har valgt den rigtige Linie. Naar vi har fuld Pristalsregulering af Lønningerne, naar vi har fuld Pristalsregulering af de sociale Ydelser til de gamle og Invaliderne, saa forekommer det mig logisk og naturligt, at vi ogsaa indfører det samme for Arbejdsløshedskasserne med Hensyn til de Tilskud, der ydes dem fra det offentlige. Det er egentlig ganske interessant, at det er os fra denne Side af Salen, som nu faar Lejlighed til at afslutte denne Regulering efter Pristal, og naar man ikke fra de to yderliggaaende Partiers Side vil sige det, er jeg jo nødt til at sige det, og det er mig ogsaa en kær Pligt at fremføre det her i Dag.

Dernæst vil jeg give de ærede Ordførere Ret, som siger, at en lang Række af de Bestemmelser, som indeholdes i Loven—det vil jeg godt sige rent ud —, ikke er Eftermiddagslæsning. Der skal et godt Arbejde til for at følge med i de udviklede Regler, som er gældende i Arbejdsløshedsløvgivningen. Jeg vil ogsaa føje til, at stort set er det ikke Stof, som egner sig til Drøftelse i Salen, og der er ogsaa fra forskellige Side givet Udtryk for, at det naturlige Sted til Drøftelse af disse Enkeltheder er i et Udvalg, hvor der er Lejlighed til at fremføre forskellige Spørgsmaal, der rejser sig.

Jeg vil gerne fremføre forskelligt med Henblik paa, hvad der er gjort gældende, bl. a. angaaende, hvorvidt der vil komme Kontingentforhøjelser i forskellige Arbejdsløshedskasser. Jeg vil ganske afgjort mene, at Kasserne i 1945 op til 1946, da vi havde Arbejdsfordelingslovens store Statstilskud, som dækkede Udgifterne i et Omfang som ingen Sinde før, har haft Lejlighed til at udbygge deres Økonomi. Tager vi Aaret 1946, er Stillingen den, at vi næsten har haft fuld Beskæftigelse i de ti Maaneder, og man kan jo sige sig selv, at Kasserne Økonomi her ved yderligere er styrket og udbygget; men jeg skal ikke have noget imod at afkræve Kasserne en Statusoversigt fra 1939 og til i Dag, saa vi kan se, hvorledes Udviklingen har været gennem disse Aar.

Til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen vil jeg kun sige, at hans Tale i høj Grad var temperaturpræget. Det var Kuldegysninger, der sad det ærede Medlem i Ryggen, da han rykkede frem med sine Opstillinger. Jeg tror i og for sig ikke, at Kasserne er kørt saa haardt til endnu, men hvis det skulde være Tilfældet, saa kan jeg uden at give nogen Løfter henvise til, hvad vi har